Συνδυασμένη επίθεση στην ασφάλιση και στην

Οι εκπρόσωποι των επιστημονικών φορέων και οι ειδικοί επιστήμονες για το Ασφαλιστικό, από διαφορετικές τοποθετήσεις και αναλύσεις, συμφώνησαν ότι η κρίση του ασφαλιστικού συστήματος συνδέεται άρρηκτα με την κρίση της απασχόλησης και την απουσία πολιτικής και μέτρων για την ανάπτυξη. Επίσης, αναδείχθηκε ως κοινή διαπίστωσή τους, ότι οι νέες νομοθετικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης για το Ασφαλιστικό και το Εργασιακό αποτελούν συνδυασμένη πολιτική, που οδηγεί τους επιστήμονες, άλλα και την παραγωγική βάση της οικονομίας και της κοινωνίας σε βαθύ τούνελ απαξίωσης, ύφεσης και φτώχειας, χωρίς ορατή προοπτική διεξόδου.

Στην ειδική εκδήλωση με θέμα «Ασφαλιστικό: η ομολογία κατάρρευσης της Κοινωνικής Ασφάλισης», που διοργάνωσαν σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας, με τη συμμετοχή πολυπληθούς κοινού οι συνεργαζόμενοι φορείς των επιστημόνων (ΓΕΩΤΕΕ, Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία, Ένωση Ελλήνων Χημικών, Οικονομικό Επιμελητήριο, Ολομέλεια Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας, Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος, Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος, Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Αθηνών, Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας και Φαρμακευτικός Σύλλογος Αθηνών) τονίστηκε ότι η κατοχυρωμένη συνταγματικά και από διεθνείς συμβάσεις Κοινωνική Ασφάλιση ανατρέπεται και ο ρόλος του κράτους ως εγγυητή της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος και των συντάξεων, ουσιαστικά, καταργείται. Το νέο νομοσχέδιο του υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μπήκε στο στόχαστρο της ανάλυσης των νομικών **Πατρίνας Πεχλιβανίδου - Παπαρρηγοπούλου** και **Μαρίας - Μαγδαληνής Τσίπρα** και του καθηγητή **Σάββα Ρομπόλη,** επιστημονικού συνεργάτη της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Οι τρεις ειδικοί επιστήμονες, υπογραμμίζοντας ότι υπάρχουν μεγάλες ασάφειες και αναπάντητα ερωτήματα και ζητήματα από τις επίσημες ανακοινώσεις του σχετικού σχεδίου νόμου και τις δηλώσεις των κυβερνητικών αρμοδίων, που απομένει να αποσαφηνιστούν μετά την επίσημη κατάθεση του νομοσχεδίου στη Βουλή, αλλά και από τις συμπληρώσεις και τροπολογίες που θα προωθηθούν, όπως επίσης, τις αποφάσεις και τα Προεδρικά Διατάγματα που θα επακολουθήσουν, επισήμαναν μεγάλα κενά, ανατροπές, αλλά και αδικίες που δρομολογεί το νέο θεσμικό πλαίσιο.

Οι μηχανικοί δέχονται τη μεγαλύτερη επίθεση. Δυσανάλογα με τους άλλους κλάδους μειώνονται οι συντάξεις τους έως 70% και χάνεται το 40% των θέσεων εργασίας των αυτοαπασχολουμένων

Χονδροειδής αδικία εις βάρος των μηχανικών

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η επισήμανση της κας Παπαρηγοπούλου, η οποία, αρνούμενη να αποδεχθεί ότι πρόκειται για συνειδητή επιλογή του Υπουργείου Εργασίας, μίλησε για «εξόφθαλμο και χονδροειδές λάθος», αναφορικά με τις προβλέψεις του επίσημου νομοσχεδίου, όπως αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εργασίας, προβλέποντας, σε δυσαρμονία με τις περικοπές και ανατροπές για τους άλλους κλάδους, μείωση στις μελλοντικές συντάξεις των μηχανικών έως και 70%.

Η κα Παπαρηγοπούλου ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Εκείνοι οι οποίοι έχουν το μεγαλύτερο πρόβλημα, αν το δει κανείς από την πλευρά της δυσανάλογης μείωσης, είναι οι μηχανικοί. Το νομοσχέδιο δεν έχει λάβει υπόψη του το καθεστώς της ειδικής προσαύξησης, η οποία προστίθεται στην κύρια σύνταξη των μηχανικών. Προβλέπει για τους μηχανικούς τις ίδιες συντάξεις που παίρνουν και οι ασφαλισμένοι στον ΟΑΕΕ. Αυτό σημαίνει ότι οι συντάξεις των μηχανικών, με προϋπηρεσία 35 ετών, υπό το νέο καθεστώς, θα βρεθούν, περίπου, στα 690 ευρώ μηνιαίως». Η ίδια συνέχισε λέγοντας ότι «είναι πάρα πολύ χονδρό αυτό το πράγμα. Δεν μπορεί σε όλα τα Ταμεία να κάνει τη μείω-

απασχόληση

νους. Αυτός ο διαχωρισμός, με τυχαίο χρονικό κριτήριο, δέχθηκε πολλές κριτικές και το 2002, με το νόμο 3029, έγινε νομοθετική πρόβλεψη μελλοντικής εξισορρόπησης, με αυξομειώσεις του ποσοστού αναπλήρωσης, ώστε να διαμορφωθεί για όλους στο 70% από το 2017. Με βάση το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας, που αναρτήθηκε στην επίσημη ιστοσελίδα του υπουργείου, ενώ δεν έχουν διαμορφωθεί οι τελικές ρυθμίσεις, όπως θα προκύψουν από τη νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης στο σύνολό της, προκύπτει ότι οι ασφαλισμένοι διαχωρίζονται ουσιαστικά σε 12 έως 14 κατηγορίες. Το ποσοστό αναπλήρωσης της σύνταξης ως άθροισμα της βασικής σύνταξης και της ανταποδοτικής σύνταξης μειώνεται σε 66%, για όσους διανύσουν πλήρη εργασιακό βίο μέχρι το 65ο έτος της ηλικίας τους, χωρίς παράλληλα το νέο σύστημα να διασφαλίζει όρους ανταποδοτικότητας με βάση τις εισφορές του ασφαλισμένου. Στο μεταξύ, με στόχο να μείνουν οι σημερινοί εργαζόμενοι περισσότερα χρόνια στην εργασία τους, τίθενται νέα όρια συνταξιοδότησης και αντίστοιχα ισχύει ποινή μείωσης του ποσοστού αναπλήρωσης 6% ετησίως για κάθε χρόνο που θα γίνει η συνταξιοδότηση νωρίτερα από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας. Διαφαίνεται ότι τα ποσοστά αναπλήρωσης, καταργώντας τις έννοιες της ανταποδοτικότητας και της εγγύησης του κράτους, που αποτελούν θεμελιώδεις συνταγματικές επιταγές, έχουν προσαρμοστεί στα σημερινά και κυρίως μελλοντικά δεδομένα των Ταμείων και στην προοπτική εξαφάνισης της κρατικής εγγύησης των συντάξεων από το 2018. Ιδιαιτερότητα του νέου νομοσχεδίου είναι ότι εισάγει ρυθμίσεις χορήγησης βασικής σύνταξης σε όσους έχουν προϋπηρεσία από 1 έως 15 έτη, πράγμα που μέχρι τώρα δεν ίσχυε, με τη μορφή, όμως, εξαιρετικά χαμηλών αποδοχών, σε βαθμό που συγχέεται η έννοια της σύνταξης με τα προνοιακά βοηθήματα.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

σης που αντιστοιχεί στα 2/3 και ειδικά για τους μηχανικούς να τους πηγαίνει στο 1/3 της σύνταξης που έχουν σήμερα», υπογραμμίζοντας ότι «εδώ θα υπάρξει πρόβλημα συνταγματικότητας». Παρόμοιο πρόβλημα μπορεί να έχουν και κάποιες άλλες κατηγορίες, ιδίως των επιστημόνων του ΕΤΑΑ.

Οι συντάξεις γίνονται βοηθήματα πρόνοιας

Ειδικότερα, από τις ομιλίες των τριών ειδικών στην εκδήλωση, ως βασικά σημεία των τοποθετήσεών τους για το νέο νομοσχέδιο και τα θέματα του ασφαλιστικού συστήματος προέκυψαν τα παρακάτω:

Η Πατρίνα Πεχλιβανίδου - Παπαρρηγοπούλου επισήμανε ότι από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, οπότε αναδείχθηκε το θέμα της βιωσιμότητας και της εν γένει πορείας του ασφαλιστικού συστήματος, τέθηκαν τα θέματα των ενοποιήσεων των ασφαλιστικών ταμείων και οργανισμών και του διαχωρισμού των ασφαλισμένων με βάση το χρόνο εισόδου τους στην αγορά εργασίας και στην ασφάλιση. Με το νόμο 2084/1992 διαχωρίστηκαν οι ασφαλισμένοι σε δύο κατηγορίες, νέους και παλαιούς, με κριτήριο την είσοδό τους στην αγορά εργασίας και την ασφάλιση προ και μετά το 1993. Ταυτοχρόνως, προβλέφθηκε ποσοστό αναπλήρωσης των συντάξεων σε 80% για τους παλαιούς και 60% για τους νέους ασφαλισμέ-

Αποτυχημένες ενοποιήσεις

Παράλληλα, για την ενοποίηση των ασφαλιστικών φορέων και οργανισμών, που ενδεχομένως είχε νόημα στις αρχές της δεκαετίας του 1990, αφού υπήρχαν 460 Ταμεία και φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης, το συμπέρασμα είναι ότι η συνέχιση αυτής της επιλογής οδηγεί σε αδιέξοδο, αφού ενοποιούνται οργανισμοί και όχι καθεστώτα ασφαλιστικής κάλυψης των κλάδων εργαζομένων και επιστημόνων. Επί της ουσίας, ενοποιείται ο τρόπος διαχείρισης της περιουσίας και των αποθεματικών των Ταμείων, χωρίς, όμως, όρους βιωσιμότητας και ανταποδοτικότητας. Γενικότερα, η φιλοσοφία, αλλά και τα προβλεπόμενα ποσοστά αναπλήρωσης των συντάξεων δεν είναι διαφανή, πειστικά και τεκμηριωμένα. Δεν έχουν γίνει οι αναγκαίες αναλογιστικές μελέτες από τις οποίες να προκύψουν οι στόχοι και οι ωφέλειες γι' αυτές τις ριζικές αλλαγές που προωθούνται στους κλάδους των κύριων συντάξεων, ενώ παραμένει εξαιρετικά ασαφές το θέμα που αφορά τις επικουρικές συντάξεις.

Πάντως θίγονται κεκτημένα δικαιώματα του συνόλου των ασφαλισμένων που θα συνταξιοδοτηθούν στο άμεσο η το απώτερο μέλλον με προϋπηρεσία άνω των 15 ετών, με την έννοια ότι μέχρι τώρα ελάχιστο όριο προϋπηρεσίας για συνταξιοδότηση είναι τα 15 έτη, αφού μειώνο- ▶

νται τα ποσοστά αναπλήρωσης των συντάξεων. Υπάρχει έδαφος νομικών προσφυγών, αλλά θα πρέπει να αναφερθεί ταυτοχρόνως ότι με βάση τη μέχρι τώρα νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Διοικητικών Δικαστηρίων υπάρχουν περιθώρια περιορισμού κοινωνικών δικαιωμάτων, λόγω δυσμενών οικονομικών συνθηκών.

Οι αλλαγές με πυξίδα το Μνημόνιο

Η νέα παρέμβαση στο Ασφαλιστικό είναι η 6η κατά σειρά, που γίνεται από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 η οποία φαίνεται να κινείται στις βασικές κατευθύνσεις των προηγούμενων όσον αφορά τις μειώσεις των συντάξεων, τις αυξήσεις των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και τις ενοποιήσεις Ταμείων και φορέων ασφάλισης. Η Μαρία - Μαγδαληνή Τσίπρα επισήμανε ότι αυτή τη φορά οι ασφαλιστικές αλλαγές είναι σκληρότερες και φαίνεται ότι αυτό συνδέεται με τις προβλέψεις του Μνημονίου που συνάφθηκε μεταξύ της κυβέρνησης και των πιστωτών της ελληνικής οικονομίας (ΔΝΤ, ΕΕ και ΕΚΤ), με αποτέλεσμα οι προωθούμενες ρυθμίσεις να εισάγονται ως άμεσες, επιτακτικές και αναπόφευκτες. Πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι η δραστική περικοπή των μελλοντικών συντάξεων δεν προβλέπεται στο Μνημόνιο και πολλές από τις βασικές ρυθμίσεις αποτελούν επιλογές του εθνικού νομοθέτη. Η βασική κατεύθυνση των νέων ρυθμίσεων φαίνεται ότι είναι η εξοικονόμηση δαπανών του κράτους από το σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, αναδεικνύεται έλλειμμα δημοκρατίας όταν ένα κεφαλαιώδες θέμα όπως το Ασφαλιστικό αντί να διαμορφώνεται μέσα από διάλογο της κυβέρνησης με τους κοινωνικούς εταίρους καταρτίζεται μέχρι την τελευταία λεπτομέρειά του στις συναντήσεις των κυβερνητικών αρμοδίων με τους εκπροσώπους της «τρόικας». Η θέση των συνταγματολόγων είναι ότι η έγκριση του Μνημονίου από τη Βουλή πάσχει τυπικής συνταγματικότητας, αφού απαιτούσε αυξημένη πλειοψηφία 180 βουλευτών. Επίσης, η κυρίαρχη νομική άποψη είναι ότι παραβιάζονται κεκτημένα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Επίσης, παραβιάζεται το άρθρο 22 του Συντάγματος, που προβλέπει τη μέριμνα του κράτους για τις συντάξεις και την Κοινωνική Ασφάλιση και καταπίπτουν οι προβλέψεις Διεθνών Συμβάσεων, που έχει υπογράψει η Ελλάδα για την Κοινωνική Ασφάλιση. Καταργείται εμμέσως, αλλά σαφώς, η τριμερής χρηματοδότηση, αλλά και η φιλοσοφία ενός ανταποδοτικού ασφαλιστικού συστήματος, με αποτέλεσμα η λεγόμενη βασική σύνταξη να μετατρέπεται σε μία εικονική σύνταξη προνοιακού χαρακτήρα.

Πανευρωπαϊκό ζήτημα

Το ασφαλιστικό ζήτημα αναδεικνύεται πλέον ως ένα πανευρωπαϊκό ζητούμενο, αφού περιστολή δικαιωμάτων και αυξήσεις ορίων ηλικίας προωθούνται και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως στη Γαλλία, στη Γερμανία κλπ., ενώ εδώ και 10 χρόνια είναι εμφανής η προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την παράλληλη έκδοση αποφάσεων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποκοπεί το ασφαλιστικό σύστημα από το κράτος. Χαρακτηριστικές είναι οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, με αποφάσεις που έχει εκδώσει για τέσσερις χώρες -ανάμεσά τους και η Ελλάδα- για την ασφάλιση των δημοσίων υπαλλήλων και το γνωστό θέμα των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών, που αντιμετωπίζει τους ασφαλιστικούς φορείς των εργαζομένων ως φορείς επαγγελματικής και όχι Κοινωνικής Ασφάλισης.

Βασικά προβλήματα, που αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό σύστημα στην Ελλάδα, τα οποία δεν αντιμετωπίζονται επί της ουσίας από τη νέα νομοθετική παρέμβαση που ετοιμάζει η κυβέρνηση είναι το πρόβλημα της απασχόλησης, καθώς η ανεργία διογκώνεται, αποστερώντας από τα Ταμεία πολύτιμους πόρους, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, που διευρύνονται και καθιερώνονται νέες μορφές, το μεταναστευτικό πρόβλημα, που αντιμετωπίζεται αποσπασματικά τόσο σε κοινωνικό επίπεδο, όσο και στην αγορά εργασίας, η γήρανση του πληθυσμού, με αποτέλεσμα οι μελέτες να δείχνουν ότι το 2050 θα αντιστοιχεί ένας συνταξιούχος για καθέναν εργαζόμενο και βεβαίως οι δύο μεγάλες πληγές του Ασφαλιστικού, η εισφοροδιαφυγή και η κακοδιαχείριση των πόρων, των παροχών και των αποθεματικών των Ταμείων.

Επιμελείς επιλογές

Η συρρίκνωση των αποθεματικών των Ταμείων, που αποδίδεται στην κακοδιαχείριση των πόρων, στην εισφοροδιαφυγή, αλλά και στην υποχρεωτική τοποθέτηση των αποθεματικών των Ταμείων την περίοδο 1951-1983 άτοκα στην Τράπεζα της Ελλάδας και εν συνεχεία οι υποθέσεις του Χρηματιστηρίου και των δομημένων ομολόγων αποτελούν στο σύνολό τους επιμελείς επιλογές οικονομικής πολιτικής, με την ευθύνη του κράτους. Αυτό επισημάνθηκε από την πλευρά του καθηγητή Σάββα Ρομπόλη, ο οποίος ωστόσο σημείωσε ότι το μόνο σίγουρο είναι ότι για το πρόβλημα της συρρίκνωσης των αποθεματικών των Ταμείων δεν ευθύνονται οι παροχές προς τους ασφαλισμένους.

Οι παρεμβάσεις που έγιναν στο ασφαλιστικό σύστημα από το 1990 έως σήμερα θέτοντας διαρκώς τον ίδιο στόχο, την υποτιθέμενη βιωσιμότητα του συστήματος έως το 2030, έχουν ως κοινό παρονομαστή τη μείωση των συντάξεων κατά 20%.

Ανυπαρξία μελετών

Η νέα παρέμβαση που ετοιμάζεται, υποτίθεται ότι εξυπηρετεί τη βιωσιμότητα του συστήματος μέχρι το 2050, χωρίς, όμως, να υπάρχουν συγκεκριμένες μελέτες που να τεκμηριώνουν τις αλλαγές, αλλά προχωράμε με πλήρη άγνοια των πο-

Βιώσιμο και αυτόνομο το ΤΣΜΕΔΕ

Ο **Γιάννης Γαμβρίλης**, πρόεδρος του ΤΣΜΕΔΕ - ΕΤΑΑ, σε παρέμβασή του στην εκδήλωση υπογράμμισε ότι το νέο νομοθετικό πλαίσιο έχει σημαντικές ασάφειες, υπογραμμίζοντας ότι δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνεχιστεί η αποτυχημένη πορεία των συνενώσεων. Υπογράμμισε ότι, παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται, υπάρχει μια διαρκής προσπάθεια απαξίωσης του Ταμείου και υποβάθμισης της λειτουργίας και των προσφερόμενων υπηρεσιών, αναφέροντας ότι αυτό οδηγεί στην ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης. Παρουσιάζοντας στοιχεία από τη μελέτη βιωσιμότητας του ΤΣΜΕΔΕ, που εκπονήθηκε πρόσφατα με εντολή του ΤΕΕ ο ίδιος υπογράμμισε ότι στόχος των νέων ρυθμίσεων είναι τα αποθεματικά του Ταμείου των Μηχανικών, ενώ οι προβλέψεις, ακόμη και με τα πιο δυσμενή σενάρια, δείχνουν ότι επαρκούν για να χορηγούνται ικανοποιητικές συντάξεις στις μελλοντικές γενιές, έναντι των ευτελών ποσών που προβλέπει το νέο νομοσχέδιο. Υπογράμμισε, επίσης, ότι αποτελεί εικονική πραγματικότητα η λεγόμενη τριμερής χρηματοδότηση, αφού το κράτος από το 1993 έως σήμερα οφείλει στο ΤΣΜΕΔΕ 470 εκατομμύρια ευρώ, χωρίς να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του, αλλά ούτε καν να τις εγγράφει στον κρατικό προϋπολογισμό. Ο κ. Γαμβρίλης ανέφερε ότι ακόμη και μέσα από τις Συμπληγάδες του Μνημονίου υπάρχει δυνατότητα αυτόνομης πορείας ενός υγιούς και αυθύπαρκτου Ταμείου, όπως το ΤΣΜΕΔΕ. Επίσης, υπογράμμισε ότι το σώμα των Ελλήνων διπλωματούχων μηχανικών και των ασφαλισμένων του ΤΣΜΕΔΕ, όπως αντίστοιχα των άλλων κλάδων των επιστημόνων, που δέχονται ανάλογες επιθέσεις, είναι σε θέση να διαμορφώσουν τις εξελίξεις και να αποτρέψουν την επιχειρούμενη μεγάλη ανατροπή.

σοτικών δεδομένων του συστήματος. Κυρίως δεν λαμβάνεται υπόψη το αναμενόμενο «κραχ εργασίας» που προοιωνίζεται για τη δεκαετία 2010-2020. Κάθε χρόνο από όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης προσεγγίζουν την αγορά εργασίας 85.000 νέα παιδιά και από αυτούς απορροφώνται σε θέσεις εργασίας οι 45.000 νέοι και άλλοι 40.000 νέοι κινούνται μεταξύ ανεργίας, υποαπασχόλησης, ελαστικών σχέσεων εργασίας. Τη δεκαετία 2000-2010 δημιουργήσαμε στην Ελλάδα 450.000 θέσεις εργασίας για νεοεισερχομένους στην εργασία. Για τη δεκαετία 2010-2020 προβλέπουν οι μελέτες ότι θα δημιουργηθούν μόλις 107.500 θέσεις εργασίας και από τους 80.000 έως 85.000 νέους που θα ζητούν κάθε χρόνο εργασία θα βρίσκουν μόνο οι 10.000 νέοι. Το «κραχ εργασίας» την τρέχουσα δεκαετία θα φέρει «κραχ» στην πληρωμή των συντάξεων τη δεκαετία 2020-2030, αφού τα δύο τρίτα των σημερινών εργαζομένων είναι σήμερα μεταξύ 45 και 55 ετών και θα είναι τότε συνταξιούχοι, χωρίς να υπάρχει ο ικανός και αναγκαίος αριθμός εργαζομένων να εισφέρει στα Ταμεία και να διασφαλίσει τη βιωσιμότητα του όποιου συστήματος.

Διμέτωπη επίθεση

Η επίθεση που δέχεται το ασφαλιστικό σύστημα είναι διμέτωπη. Από τη μία πλευρά κατεδαφίζεται ο χαρακτήρας της Κοινωνικής Ασφάλισης και αποσύρεται το κράτος από τη βασική υποχρέωσή του να εγγυάται τις συντάξεις. Από την άλλη πλευρά τελειώνει ο διανεμητικός χαρακτήρας του συστήματος και εισάγεται σκληρό νέο μοντέλο, το οποίο ο κ. Ρομπόλης χαρακτήρισε ως «κεφαλαιοποιητικό», το οποίο, όμως, είπε, ότι είναι νόθο ως προς την τελική του μορφή. Αναπτύχθηκε η επιχειρηματολογία ότι δε νοείται σε ένα τέτοιο κεφαλαιοποιητικό σύστημα να επιβάλλεται πλαφόν στις συντάξεις. Δηλαδή, να μην αποδίδεται στους συνταξιούχους αυτό που αναλογεί από τις εισφορές και τα χρόνια εργασίας τους στο σύνολο του κόπου που έχουν εισφέρει. Με το πλαφόν περικόπτεται αυτό το οικονομικό και κοινωνικό δικαίωμα κατά τρόπο που το κράτος, χωρίς να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του προς το σύστημα της ασφάλισης και τους κοινωνικά αδύνατους, καλούνται οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι να περικόψουν τις συντάξιμες αποδοχές τους για να ασκηθεί προνοιακή πολιτική προς τους αδυνάτους.

Ευρωπαϊκά παραδείγματα

Όσον αφορά τις νέες ρυθμίσεις, εκτός των άλλων, υπάρχει και τεράστιο θέμα ποιοτικής αντιμετώπισης των λεγόμενων παραμετρικών παρεμβάσεων, στα όρια ηλικίας και τις συντάξιμες αποδοχές. Για παράδειγμα, στη Γαλλία και στη Γερμανία αυξάνονται τα όρια ηλικίας αντίστοιχα από 60 σε 62 έτη και από 65 σε 67 έτη σε βάθος χρόνου μέχρι το 2024, ενώ αντίστοιχες μεταβολές προωθούνται στη Μεγάλη Βρετανία, με ορίζοντα το 2046. Για το ελληνικό σύστημα ασφάλισης, είναι επιτακτικό παράλληλα με την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής και της κάθε μορφής σπατάλης και κακοδιαχείρισης να αναλάβει το κράτος τις υποχρεώσεις του προς τα Ταμεία και τους ασφαλισμένους, αλλά και να θεσμοθετηθούν πηγές χρηματοδότησης εκτός κρατικού προϋπολογισμού για να αποφευχθεί το κραχ των συντάξεων στις προσεχείς δεκαετίες. Ο γενικότερος κίνδυνος στην Ευρώπη είναι η ισοπέδωση της ασφάλισης και της εργασίας όπως έχουν καθιερωθεί τους δύο τελευταίους αιώνες και η Ελλάδα να είναι τα επόμενα χρόνια μία φτωχή χώρα, με φτωχούς εργαζομένους, φτωχούς συνταξιούχους και φτωχούς τουρίστες και το ενεργό παραγωγικό δυναμικό, κυρίως τους νέους ανθρώπους, να τους σαρώνει ένα μεγάλο κύμα μετανάστευσης στο εξωτερικό.

Σαρωτικές επιπτώσεις στην ασφάλιση και στην απασχόληση

Οι προβλέψεις του ασφαλιστικού νομοσχεδίου όπως είχε δημοσιοποιηθεί, είναι βέβαιο ότι οδηγούν σε ανατροπή του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, τόνισε ο **Γιάννης Αλαβάνος** πρόεδρος του ΤΕΕ, ανοίγοντας τις εργασίες της εκδήλωσης, υπογραμμίζοντας παράλληλα ότι αυτές οι πολιτικές επιλογές συνδυάζονται με το εργασιακό και την κρίση στην απασχόληση και ένα ποσοστό 40% των Ελλήνων επιστημόνων, που αντιστοιχεί σε εκατοντάδες χιλιάδες δυναμικούς και παραγωγικούς πολίτες, μέσα στο επόμενο διάστημα μηνών ή λίγων ετών θα περάσει σε μεγάλο βαθμό στην ανεργία ή σε πολύ κακές συνθήκες μισθωτής απασχόλησης. Υπάρχει μία συντονισμένη πολιτική, που βεβαίως καταγράφεται στο Μνημόνιο που σύναψε η κυβέρνηση με τους εκπροσώπους της «τρόικας», η οποία, με απόλυτη σαφήνεια, θέτει ως στόχο της με βίαιο τρόπο οι αυτοαπασχολούμενοι επιστήμονες -για τους μηχανικούς το ποσοστό των αυτοαπασχολουμένων ανέρχεται σε 55%- να οδηγηθούν σε ένα ποσοστό 15% χωρίς να υπάρχει καμία πρόβλεψη για το υπόλοιπο 40%. Ο κ. Αλαβάνος αναφέρθηκε στη συντονισμένη δράση των επιστημονικών φορέων και τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν τελευταίο διάστημα, για την κρίση, το ασφαλιστικό, το εργασιακό, τα θέματα συνταγματικότητας του Μνημονίου και τις προτάσεις που διαμορφώνουν για την κατοχύρωση του ρόλου των επιστημόνων και την ανάπτυξη. Αναφερόμενος ειδικότερα στην ενοποίηση του ΕΤΑΑ και στο ΤΣΜΕΔΕ, ο πρόεδρος του ΤΕΕ κατηγορηματικά υπογράμμισε ότι αυτή η ενοποίηση απέτυχε. Ταυτοχρόνως, υπογράμμισε ότι αναδείχθηκαν νέα προβλήματα, όπως το γεγονός ότι το ΤΣΜΕΔΕ επιβαρύνεται με 1,5 εκατομμύριο ευρώ κάθε χρόνο λόγω ΕΤΑΑ, το προσωπικό του τα δύο τελευταία χρόνια έχει μειωθεί κατά 40%, με αποτέλεσμα να υποβαθμίζονται διαρκώς οι υπηρεσίες προς τους ασφαλισμένους, αλλά και να υπάρχουν μεγάλα προβλήματα με τις παροχές και τις άλλες λειτουργίες, ενώ υπάρχουν εμπλοκές και προβλήματα στην ανανέωση και στη συνέχιση νοσοκομειακών συμβάσεων και στη φαρμακευτική περίθαλψη. Το κυριότερο πρόβλημα, τόνισε ο κ. Αλαβάνος, είναι ότι με τις νέες προβλέψεις τίθενται σε κίνδυνο τα αποθεματικά του ΤΣΜΕΔΕ και των άλλων Ταμείων του ΕΤΑΑ. Αυτό για το ΤΣΜΕΔΕ και τους μηχανικούς είναι ιδιαίτερη απειλή, αφού από τα αποθεματικά του ΤΣΜΕΔΕ δίνεται η δυνατότητα στους νέους μηχανικούς, στους μικρούς και μεσαίους οικονομικά επιχειρηματίες, ελεύθερους επαγγελματίες μηχανικούς η δυνατότητα να παίρνουν εγγυητικές, να παίρνουν προκαταβολές, να παίρνουν προεξοφλήσεις λογαριασμών, άρα να μπορεί να υπάρχει ένας πιο ισότιμος ανταγωνισμός.

Ανάπτυξη χωρίς ισχυρή Δημόσια Διοίκηση, καλές τεχνικές υπηρεσίες και τους μηχανικούς δεν υπάρχει.

Ο πρόεδρος του ΤΕΕ επισήμανε τους ειδικότερους στόχους για το ΤΕΕ:

• Αυτονομία του Ταμείου • Διασφάλιση των αποθεματικών • Τη βασική σύνταξη να την καταβάλλει και για τους μηχανικούς το κράτος. Δεν υπάρχει κανένας λόγος –νομικός, ουσιαστικός, ηθικός– για να μη συμβαίνει αυτό • Να διασφαλιστεί η ύπαρξη της ειδικής προσαύξησης. Τυχόν κατάργησή της θα οδηγήσει τις συντάξεις σε χαμηλότερο του 50% σε ποσοστό των σημερινών. (Ας αναλογιστούμε ότι το Συνταγματικό Δικαστήριο της Λετονίας απέρριψε ως αντισυνταγματική την περικοπή των συντάξεων κατά 30% και το αντίστοιχο της Ρουμανίας κατά 15%) • Να διατηρηθεί το καθεστώς της εγγυοδοσίας υπό τον πλήρη έλεγχο του ΤΣΜΕΔΕ • Να παραμείνει στο ακέραιο η ασφάλιση της ιδιότητας, πράγμα που συνεπάγεται ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι μηχανικοί θα εξακολουθήσουν να ασφαλίζονται από το ΤΣΜΕΔΕ • Να μην υπάρχει διπλοεγγραφή ασφαλισμένων προ του 1993 και στον ΟΑΕΕ, η οποία μάλιστα δεν θα δημιουργήσει κανένα ασφαλιστικό δικαίωμα.

HELECO 2011

Η προστασία της ατμόσφαιρας στις πόλεις

«Ποιότητα Ατμόσφαιρας - Ατμοσφαιρική & Ηλεκτρομαγνητική ρύπανση - Μέτρα αντιμετώπισης» ήταν το θέμα της εκδήλωσης που έγινε στις 4 Ιουνίου 2010 στη Λάρισα και διοργανώθηκε σε συνεργασία του Περιφερειακού Τμήματος Κεντρικής και Δυτικής Θεσσαλίας με το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας και ήταν ενταγμένη στις προσυνεδριακές εκδηλώσεις της «HELECO 2011».

Τη σύσταση Δημοτικής Επιχείρησης Ενέργειας & Νέων Τεχνολογιών, η οποία με παρατηρητήρια της θα καταγράφει, θα ενημερώνει, θα ελέγχει, θα ερευνά και θα βοηθά στη χάραξη πολιτικής για την πόλη και τους πολίτες στον κρίσιμο τομέα της ποιότητας της ατμόσφαιρας, καθώς και της ηλεκτρομαγνητικής ρύπανσης, πρότεινε μιλώντας στην ημερίδα ο **Ντίνος Διαμάντος**, πρόεδρος του ΤΕΕ Κ&Δ Θεσσαλίας «αξιοποιώντας, φυσικά, το δυναμικό τόσο της επιστημονικής κοινότητας όσο και των επιστημονικών φορέων της περιοχής μας», όπως συμπλήρωσε.

Επισημαίνοντας ότι «η κεντρική εξουσία και η πολιτική της και στον τομέα της αέριας ρύπανσης δεν πρέπει να βρει θεατή την τοπική κοινότητα, όπως αυτή εκφράζεται από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την επιστημονική κοινότητα, τους φορείς και τους πολίτες», ο Ντ. Διαμάντος υπενθύμισε, όσον αφορά το ΤΕΕ, «την πρόταση που διατυπώσαμε και συμπεριελήφθη στους στόχους του ΠΕΠ Θεσσαλίας στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ. Μένει η υλοποίησή της, για ένα φορέα με συνεχή και αξιόπιστη λειτουργία σταθμών μέτρησης ατμοσφαιρικής ρύπανσης, σε συγκεκριμένα σημεία της περιοχής μας για τη διαρκή καταγραφή των παραμέτρων του περιβάλλοντος. Οι τιμές αυτές θα καταγράφονται καθημερινά και θα δημοσιεύονται τακτικά, παρέχοντας αφενός πληροφόρηση στον πολίτη και εικόνα της περιβαλλοντικής πραγματικότητας που βιώνει και αφετέρου επισημαίνοντας τα προβλήματα που χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης και αντιμετώπισης».

Και ο Ντ. Διαμάντος συνέχισε, χαρακτηρίζοντας σημαντικό τομέα για την ποιότητα της ατμόσφαιρας, τα «ηλεκτρομαγνητικά πεδία» και επισημαίνοντας την «έκδηλη και καθημερινή ανησυχία των πολιτών, και στην πόλη μας, από την "ανεξέλεγκτη" κατάσταση, τόσο στην "εγκατάσταση" όσο, όμως, και στη "λειτουργία" των νομίμως υφιστάμενων κεραιών».

«Απαιτείται» συνέχισε «να ενεργοποιηθεί άμεσα η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η επιστημονική κοινότητα, το ΤΕΕ και οι άλλοι συναρμόδιοι φορείς και στο πλαίσιο της ενημέρωσης και προστασίας των πολιτών να προχωρήσουν στην ανάπτυξη ενός δικτύου, που καλύπτει όλο τον αστικό και περιαστικό χώρο, με σκοπό τη συνεχή μέτρηση και καταγραφή των επιπέδων των ηλεκτρομαγνητικών πεδίων. Με μετρήσεις που διεξάγονται σε 24ωρη βάση, καταγράφοντας το σύνολο της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας από διάφορες πηγές, όπως κεραίες ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, κεραίες κινητής τηλεφωνίας, ραντάρ κλπ. Με συνεχή έλεγχο της τήρησης των θεσμοθετημένων ορίων για ασφαλή έκθεση του κοινού και άμεση και έγκυρη ενημέρωση αρμόδιων φορέων και κοινού για τα αποτελέσματα των μετρήσεων μέσω Internet».

Την οργανωτική επιτροπή της εκδήλωσης αποτελούσαν οι: **Δρούλιας Ηρακλής,** γεν. γραμματέας, **Δραγκιώτης Θεόδωρος,** μέλος Δ.Ε. ΤΕΕ, **Θεοχάρη Χριστίνα,** επιμελήτρια, **Παπαγρηγορίου Σπύρος, Χατζηδάκης Δημήτριος**, μέλη Μ.Ε. Περιβάλλοντος ΤΕΕ, **Διαμάντος Ντίνος,** πρόεδρος και **Τσαλαπόρτας Κώστας,** μέλος Δ.Ε. ΤΕΕ Κ&Δ Θεσσαλίας, **Δελήμπασης Κώστας** και **Κόκκαλης Θάνος,** μέλη Μ.Ε. Περιβάλλοντος ΤΕΕ Κ&Δ Θεσσαλίας.

Συνεδρίαση της Αντιπροσωπείας ΤΕΕ

Κατόπιν της ομόφωνης απόφασης των μελών της Αντιπροσωπείας στην ειδική συνεδρίασή της στις 20 Ιουνίου 2010 για διακοπή, ο πρόεδρός της Γιάννης Θεοδωράκης, καλεί τα μέλη της στη συνέχιση της ειδικής συνεδρίασης της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ, σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 του ΠΔ της 27-11/14.12.26 «περί κωδικοποιήσεως των περί συστάσεως του ΤΕΕ κειμένων διατάξεων», όπως αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 7 και 8 του Ν. 1486/1984, την παρ. 3 του άρθρου 14 του Ν. 2187/94 και την παρ. 4 του άρθρου 15 του Ν. 2308/95, που θα πραγματοποιηθεί το **Σάββατο 10 Ιουλίου 2010** και ώρα 05.10 μ.μ. στο ξενοδοχείο «Athens Imperial» (Πλατεία Καραϊσκάκη, κοντά στο σταθμό «Μεταξουργείο» του μετρό), με τα υπολειπόμενα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης:

1. Εκλογή αναπληρωτή γενικού γραμματέα της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ.
2. Εκλογή της Διοικούσας Επιτροπής του ΤΕΕ.
3. Εκλογή προέδρου, Α΄ αντιπροέδρου, Β΄ αντιπροέδρου, γενικού γραμματέα και αναπληρωτή γενικού γραμματέα της Διοικούσας Επιτροπής του ΤΕΕ.

Υπενθυμίζεται ότι η συνεχιζόμενη ειδική συνεδρίαση θα πραγματοποιηθεί χωρίς να απαιτείται η διαπίστωση εκ νέου της απαρτίας, η οποία μπορεί να διαπιστωθεί μόνο κατά τη διάρκεια των ψηφοφοριών από τον αριθμό των ψηφισάντων (απαρτία 50% συν ένα). Η κατάθεση υποψηφιοτήτων για τη θέση του αναπληρωτή γενικού γραμματέα της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ θα γίνει έως τις 05.15 μ.μ. του Σαββάτου 10 Ιουλίου 2010.

Αν δεν εξαντληθούν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης η συνεδρίαση προβλέπεται να συνεχιστεί την **Κυριακή 11 Ιουλίου 2010** και ώρα 09:30 π.μ. στον ίδιο χώρο.

Τα μέλη της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ πρέπει να έχουν μαζί τους, για πιστοποίηση της ταυτότητάς τους, την αστυνομική τους ταυτότητα ή το δελτίο μέλους του ΤΕΕ ή το διαβατήριο ή την άδεια οδήγησης.